

Кіт-лікар із самого ранечку порався на грядках із лікарськими травами і саме оглядав листя шавлії, задоволено мугикаючи:

— Із них вийде чудовий сироп проти кашлю.
Аж раптом на город влетів Йоші.

— До тебе прийшли. Свинка Хрю та Їжко, — захекано мовив він.

— Доброго ранку, Йоші, — відповів йому Кіт-лікар. — Нехай трішки зачекають. Мені б ще кілька стеблинок фенхелю для засобу проти метеоризму, — муркотів він, зрізаючи

— Зрозуміло, — сказав Кіт-лікар. — То, може, підеш із нами?

Маленький Марсіянин не став заперечувати. Хіба що прихопив із собою той новий винахід.

Кроко мешкав одразу за рогом, у невеличкому ставку. Усі стали виглядати його серед латаття, але того не було ні слуху ні духу.

— Невже тепер доведеться шукати ще і його? — завив від розчарування Йоші.

Поки друзі, не знаючи, як діяти далі, розгублено роззиралися навколо, крокодил обережно підкрався ззаду. А тоді як вискочить з води, як загарчить дико:

— Г-Р-Р-Р-Р-Р-Р-Р-Р-Р-Р!

Окрім Їжка, який просто нічого не почув, усіх злегка пересмикнуло.

— То он де ти, Кроко! — вигукнув Кіт-лікар і почув крокодилові писок.

— Часом не знаєш, де Меекі? — запитав Йоші.

— Не знаю, — буркнув Кроко.

Його розпирала образа, що нікому від його ефектної появи серце не втекло у п'яти. А мало б! Бо ж, хай там як, а він — крокодил!

Утім він приєднався до товариства, яке вирішило навідатися до Лео та пошукати Меекі там.

— Мерщій за ними! Не можна згубити їх з очей, бо інакше доведеться шукати ще й цих двох! — вигукнув Кіт-лікар.

Тож він, Йоші, Лео, Кроко, Лелепуга й Маленький Марсіянин гайнули за ними в темпі заgonу пожежників.

Звірята ще встигли побачити, як Їжко скерував Свинку Хрю прямісінько в колючі чагарі. Опісля ті двоє зникли.

— Мамма мія! — вигукнув Кіт-лікар.

ЗМІСТ

МЕЕКІ ЗНИКЛА!	2
УСІ НА ПОШУКИ МЕЕКІ!	14
УПЕРЕД, ДО ЗЕЛЕНОГО ПАГОРБА!	22
ХТО ЦЕ ГУКАЄ?	28

